Maandag 18 Maart 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4763

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Opgericht 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Conscientiesteeg 27

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Aspect Indische besprekingen niet ongunstig.

Iran stelt terugtrekking der Sovjet-troepen als voorwaarde tot onderhandelingen

DE ROETHEENSE KATHOLIEKEN BREKEN MET ROME.

Zoals bekend hebben de Roetheense katholieken in een brief aan Stalin verklaard dat zij breken met Rome. Een uiteenzetting van dit merkwaardige gebeuren, dat in gelijke vorm in 1938 ook reeds eens heeft plaats gevonden (zonder succes) toen de tsaar de Roetheense katholieken tot een schisma dwong, zal morgen in ons blad verschijnen, daar technische redenen geen verschijning heden onmogelijk maakten.

VASTENPREEK VAN DEN PAUS.

Zijne Heiligheid de Paus zeide in Zijn vastenpreek dat de Kerk wil deelnemen aan het publieke leven. Hij deed een beroep op de geestelijkheid om den geloovigen hun plichten in de gemeenschap zowel als in het kerkelijk leven voor te houden. „De Katholieke Kerk zal nooit toestaan, dat zij opgesloten wordt tussen de vier muren van de tempel. De scheiding van Godsdienst en leven, kerk en wereld zijn in strijd met de Christelijke en Katholieke idee" aldus de Heilige Vader. (Vaticaanstad, (AP) 16.3).

HOOVER VERTROKKEN.

Oud-President Herbert Hoover, ere-voorzitter van Trumans Voedselcomité, is per vliegtuig vertrokken naar Parijs waar hij zal beginnen met zijn inspectie van de voedselvereisten van het Europese vasteland. Hoover vertrok zonder definitief te kennen te geven of hij ook Rusland zal bezoeken. (New York, (AP) 17.3).

SPANJE ANTWOORDT OP NOORDAMERIKAANS WITBOEK.

Het Spaanse Departement van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat men heeft geantwoord op het Noordamerikaanse Witboek. Men zeide, dat Spanje zijn onafhankelijkheid ten allen tijde heeft bewaard, zowel tijdens de burgeroorlog als in de Europese oorlog.

Het Departement van Buitenlandse Zaken zeide, dat slechts twee van de vijftien documenten die door de Verenigde Staten gepubliceerd werden de Verenigde Staten raakten, omdat de andere refereerden naar de jaren 1940 en 1941 toen de Verenigde Staten „evenals Spanje" onzijdig waren. (Madrid, (AP) 16.3).

EEN PLAN VOOR IRAN?

door

John Parris.
Londen.

Goed ingelichte diplomatieke kringen zeiden, dat de Britse autoriteiten de mogelijkheid overwegen om een internationaal lichaam in het leven te roepen teneinde Irans rijke olielanden — een brandpunt in de Brits-Noordamerikaans-Russische betrekkingen — te beheren. Deze kringen zeiden, dat de voorstanders zijn, dat zulk een plan van mening internationale met het oog op de inolie, de wedijver om Irans beheer Verenigde Landen het gelingen moeten overnemen en retreffen om het onmogelijke te maken voor monopolistische organisaties — zowel particuliere als van de staat — om meer dan een gelijke behandeling te krijgen.

Sir Reader Bullard, Groot Brittannië's Gezant in Teheran, die in de loop van de week te Londen verwacht wordt, zal vermoedelijk het plan bespreken met het Britse cabinet.

Hoewel men er de nadruk op legde, dat Groot Brittannië officieel geen stappen genomen heeft om zulk een plan te bevorderen, zeiden goed ingelichte kringen dat sommige hooggeplaatste leden van de regering van mening zijn, dat een internationaal bestuur in belangrijke mate de moeilijkheden en het misverstand tussen de Westelijke mogendheden en Rusland uit de weg zou kunnen ruimen.

Men gelooft, dat Bullard een gedetailleerd rapport heeft voor het Britse cabinet over de Iraanse diplomatie, de toekomst van de Iraanse olie en de huidige Sovjet-Iraans situatie.

Sommige ingelichte kringen zeiden, dat Bullards rapport Groot Brittannië ertoe zou kunnen leiden het diplomatieke verzoek van Iran aan de grote mogendheden te steunen om stappen te nemen via de Organisatie der Verenigde Landen opdat Iran in de toekomst het volle voordeel uit zijn oliebronnen kan trekken. Men zeide, dat Bevin ongetwijfeld een soort internationale overeenkomst met betrekking tot de Iraanse olie zou wensen. Hoewel er nooit officieel melding is van gemaakt en Britse autoriteiten er niet over willen spreken, zijn diplomatieke kringen het erover eens, dat de quaestie van de Iraanse olie een der grote factoren is in Irans huidige moeilijke situatie. (Londen, (AP)

IN RUSSISCH AZERBEIDSJAN.

De radio van Moskou zeide, dat de rijkste olievelden in Sovjet-Azerbeidsjan in productie uitgang maken in olie-productie. De radio zeide, dat vele nieuwe bronnen zijn aangeboord in de republiek, welke grens aan de Iraanse provincie Azerbeidsjan. (Londen, (AP) 17.3).

ZWEDEN DOET NIET MEE

De Zweedse Minister van Buitenlandse Zaken Oeheten Unden deelde aan het Parlement mede, dat de Zweedse regering niet zal deelnemen aan „particuliere sancties" tegen Spanje en dat er evenmin enige quaestie is van een afzonderlijk Zweeds standpunt ten opzichte van het probleem.

De verklaring werd afgelegd in antwoord op een vraag van een communistischen afgevaardigde over de maatregelen die de regering van plan is te nemen om steun te geven aan de machten die werken voor de val van het Franco-regime. De „particuliere sancties" waarnaar de Minister refereerde betreft de boycott die de bond van havenarbeiders op de Spaanse scheepvaart heeft toegepast. Unden voegde eraan toe, dat, indien de Organisatie der Verenigde Landen de Spaanse quaestie zou aanvatten en maatregelen nemen tegen Franco Zweden zou overwegen om gelijksoortige maatregelen te nemen (Stockholm, (AP)

LONDEN EEN VRIJHAVEN?

Ingelichte kringen zeiden, dat het plan om van Londen een vrijhaven te maken teneinde grondstoffen te verzenden naar een aantal Centraal Europese landen de volle steun heeft van het Britse Departement van Financiën, het Ministerie van Voedselvoorziening en de Handelsraad. Volgens het plan zal Londen dan de rol aannemen, welke vóór de oorlog door de vrijhavens Bremen en Hamburg vervuld werd. Braziliaanse en Colombiaanse koffie zullen behoren tot de goederen die naar Londen zullen komen voor doorzending naar de Europese landen. (Londen, (AP)).

VON BLOMBERG OVERLEDEN.

Maarschalk Werner von Blomberg, Minister van Oorlog in het eerste cabinet van Hitler, is aan een hartaanval overleden in het hospitaal te Neurenberg waar hij wachtte om te worden opgeroepen als getuige voor Keitel.

Von Blomberg was 67 jaar oud. Hij veroorzaakte een grote sensatie in nazie-Duitsland toen hij op 12 Januari 1938 zijn secretaresse Erica Gruhn trouwde. Als gevolg van de storm die ontstond onder zijn collega's bood hij zijn ontslag aan. Hitler nam toen zelf de leiding over de strijdkrachten op zich (Neurenberg, (AP)).

ZUIVERING VAN INLICHTINGENDIENST GEWENST.

Voorzitter May (Democraat van Kentucky) maakte bekend dat het Militaire Subcomité van het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden het Departement van Buitenlandse Zaken verzocht heeft zijn inlichtingendienst te zuiveren van personeel met „sterke Sovjet-gezindheid". May die zowel voorzitter is van het subcomité als van het voltallige comité, weigerde om biezonderheden te verstrekken behalve te zeggen dat zijn groep reeds enige tijd de inlichtingendienst gadeslaat en van plan is het onderzoek voort te zetten tot de condities opgehelderd zijn. Andere leden van het subcomité zeiden in privé, dat „krachtige aanmerkingen" zijn gemaakt bij Byrnes en zij beloofden een „definitieve actie van het comité tenzij Byrnes snel handelt". Zij zeiden dat tot nu toe geen van de leden van het personeel over wie geklaagd werd is verwijderd (Washington, (AP)

VERKLARINGEN VAN SIR BEN.

Sir Ben Smith, de Britse Minister van Voedselvoorziening, stelde op een persconferentie in Washington voor om de vroegere As-landen te plaatsen „aan het eind van de rij" van landen die voedselvoorraden zoeken. Hij vond dat men ergens een lijn moet trekken en dat de Geallieerde landen eerder aan bod moeten komen. Ook zeide hij, dat Groot Brittannië tracht de Verenigde Staten ertoe te krijgen om autobanden naar Argentinië te zenden. Door een beter vervoer in dat land zou het meer voedsel naar Engeland en Europa kunnen zenden.

Sir Ben zeide: „Indien het waar is dat Rusland beloofd heeft om anderhalf millioen ton tarwe te zenden naar Frankrijk moeten de Russen in staat zijn de landen binnen de Russische spheer bij te staan." Hij noemde Tsjechoslowakije, Joegoslavië en Polen onder de landen binnen de Russische spheer.

Sprekende over de vroegere vijandelijke landen zeide hij Italië daar niet bij te rekenen omdat het later mede-oorlogvoerend was (Washington, (AP) 17.3).

ALLEEN BIJ DE OPENING EN SLUITING.

De Noordamerikaanse, Britse en Russische afgevaardigden die belast zijn met de plannen voor de Europese vredesconferentie, welke in Mei te Parijs gehouden zal worden, hebben besloten dat de pers en het publiek slechts bij de opening en sluiting toegang zullen hebben tot de vergadering De rest der besprekingen zal achter gesloten deuren plaatsvinden. (Parijs, (AP) 18.3).

BEVERIDGE ZAL SPANJE BEZOEKEN.

Sir William Beveridge zal aan het eind van de maand naar Spanje gaan om een serie lezingen te houden teneinde de nieuwe leerstoel van sociale verzekering in de school voor politieke en sociale wetenschappen te Madrid in te wijden. Vervolgens zal hij naar Portugal gaan waar hij verschillende redevoeringen zal houden onder auspiciën van de Britse Raad. De radio van Madrid had tevoren abusievelijk bekend gemaakt, dat de lezingen in Spanje zouden plaats vinden onder auspiciën van de Britse Raad (Londen, (AP)

ZAL RUSLAND TOETREDEN?

De Noordamerikaanse afgevaardigden op de internationale monetaire conferentie zien over het algemeen weinig kans op een spoedig toetreden van Rusland tot de Wereldbank en het Stabilisatiefonds. Sommigen zijn van oordeel dat Rusland gelden nodig heeft om het land weer op te bouwen en leningen zoekt voor een totaal van drie milliard dollar alvorens te denken dat het de moeite waard is om zijn 1200 millioen dollar bij te dragen voor de bank. De voornaamste Noordamerikaanse afgevaardigde Fred M. Vinson is optimistischer met betrekking tot de Russische medewerking, doch anderen geloven, dat Moskou zal wachten tot de gespannen internationale situatie is opgehelderd alvorens deel te nemen aan deze instelling. De grootste kans is, zo meent men, dat Rusland zal toetreden kort voor de verstrijking van de tijdslimiet op 31 December indien het nog als oorspronkelijk lid wil worden beschouwd.

Wat betreft het internationaal monetair fonds heeft Rusland dit niet erg nodig. Het fonds heeft ten doel de valuta's van de verschillende landen te stabiliseren en zo de risico's in de wereldhandel te verminderen.

Onder de Russische economie is de roebel stabiel en Ruslands normale uitvoer bedraagt — gelijk een autoriteit opmerkte — minder dan die van General Motors. Evenmin is Rusland van bizondere zorg voor het fonds, behalve om het prestige ervan te verhogen, omdat de wereld weinig van Rusland koopt. (Savannah, Georgia, (AP) 17.3).

ALLEEN IN NIJMEGEN 3500 VERMINKTEN.

Volgens officiele gegevens leven thans alleen in Nijmegen nog 3500 verminkten als slachtoffer van de oorlog. Voor deze mensen zijn geen prothesen aanwezig.

Generaal Marshall is in de Verenigde Staten teruggekeerd van zijn missie in China. Men ziet hem hier met Generaal Eisenhower op het vliegveld van Washington.

het nieuws van vandaag

De onderhandelingen in Batavia duren voort en dat is een goed teken. Men kwam tot overeenstemming over de te volgen procedure en subcommissies zijn benoemd, die zowel gisteren als vandaag vergaderden. De scherpmutselingen op Java en elders duren intussen voort en Sjahrir heeft bij Generaal Stopford geprotesteerd tegen het optreden der Nederlandse troepen. Wat de Nederlandse troepen zouden hebben misdreven staat niet vermeld in het telegram. Sjahrir had eerder reeds geprotesteerd tegen de landing van deze troepen.

Uit Singapore wordt bericht, dat de Brits Indische leider Jawaharlal Nehru er is aangekomen en werd begroet door juichende menigten. Nehru zal er een ontmoeting hebben met Mountbatten. Ons is niet bekend of hij ook een bezoek aan Java zal brengen, doch dit zal vermoedelijk door Mountbatten beslist worden. Het lijkt ons niet waarschijnlijk dat de Britten dit zullen toestaan.

De quaestie van Iran blijft de gemoederen nog bezig houden. Alleen in Moskou is er geen spanning merkbaar en wordt de quaestie practisch niet besproken in de pers. In Londen zeide een woordvoerder van de Iraanse Ambassade, dat Iran wel wil onderhandelen met de Russen over olieconcessie, doch als voorwaarde stelt dat de Russische strijdkrachten eerst het land verlaten. Dat is natuurlijk een gezond standpunt waar weinig tegen in te brengen is.

In Britse diplomatieke kringen zegt men, dat er een plan bestaat om een internationaal beheer te scheppen voor de Iraanse olievelden. Van Britse zijde zou men er wel voor voelen, doch een beslissing is nog niet getroffen.

Een Britse correspondent in Berlijn zegt, dat Russische strijdkrachten de Oostelijke bezettingszone in Duitsland verlaten. De Russen zouden van plan zijn de bezetting over te laten aan de militaire politie.

Zulk een bericht zou natuurlijk door de Geallieerde Bestuursraad bevestigd moeten worden, omdat zulk een maatregel moeilijk kan geschieden zonder overleg te plegen met de andere mogendheden die Duitsland helpen bezetten.

Tenslotte wordt gemeld, dat de Roetheense Katholieken zich van Rome hebben afgescheiden om zich bij de Russische Orthodoxe Kerk aan te sluiten. Deze maatregel werd al lang verwacht, gezien de druk die van Russische zijde geoefend werd. De Paus gaf er onlangs een encycliek over uit. Dat de Sovjet-regering er een hand in heeft blijkt uit het feit, dat men zich gericht heeft tot Stalin. Wij komen spoedig op deze quaestie terug.

CURAÇAO

TERUG VAN ST. THOMAS.

Gistermiddag zijn met het KLM-vliegtuig van Sint Maarten dat een speciale landing maakte op St. Thomas de leden van de Curaçaose afvaardiging naar Aruba en Curaçao teruggekeerd. Het vliegtuig dat Zaterdag had moeten vliegen deed het gisteren in verband met technische stoornis. Dr. J. R. Arends stapte op Aruba uit. Mede kwamen naar Curaçao de heren Mr. W. C. de la Try Ellis, Henry Kiés en T.A.C. Beaujon. De heren werden begroet door den kapitein-adjudant van den Gouverneur, den voorzitter van de Kamer van Koophandel en vele familieleden en vrienden.

EERSTE STEENLEGGING.

In verband met de plechtige eerste steenlegging door Mevrouw Kasteel morgenochtend bij het R. K. Zeemanshuis aan de Klipstraat wordt onze aandacht nogmaals getrokken naar de Nederlandse scheepvaart en in het biezonder onze koopvaardij.

Ondanks de grote oorlogsverliezen van de Nederlandse koopvaardij is Nederland van de vijfde naar de vierde plaats onder de zeevarende mogendheden geklommen, aldus een publicatie van de maritieme commissie van de Verenigde Staten.

Voor de oorlog had het Britse rijk een koopvaardijvloot van 2892 schepen met een tonnage van 17 millioen brutoton. Daarop volgden de Verenigde Staten met een vloot van 1301 schepen met ruim 8.5 millioen brutoton. Noorwegen met 803 schepen met ruim 4 millioen brutoton, Frankrijk met 497 schepen met 2.6 millioen ton, Nederland met 461 schepen met ruim 2.5 millioen brutoton.

Thans staan de Verenigde Staten aan de top met 5529 schepen met 40 millioen ton, dan het Britse rijk met 2347 schepen met bijna 15 millioen ton. Noorwegen met 465 schepen met 2.6 millioen ton, Nederland met 272 schepen met 11 millioen ton. Frankrijk is thans gedaald tot de zevende plaats. Na Nederland komt nl. Zweden en de Sovjet Unie.

De Griekse vloot is bizonder zwaar getroffen: ruim een millioen bruto ton ging verloren.

OFFICIER SPRINGT OVERBOORD.

Vrouw zat op de Boskoop.

Gistermiddag is de derde stuurman Lieburg die op het tankschip de Rufina de St. Annabaai uitvoer ter hoogte van de politiepost Brionplein overboord gesprongen. De man die sedert korte tijd op Curaçao was wist dat zijn echtgenote aan boord van de Boskoop omstreeks 18 uur zou aankomen. Het feit zelf vond plaats om 17.17 uur. Lieburg is derde stuurman en in dienst van de Netherlands Shipping and Trading Commission, door welke hij gedetacheerd was naar Curaçao waar hij op de CSM-schepen voer als derde stuurman. Hij was zelf niet in dienst van de CSM en staat bekend als een beste kerel. Op eigen kosten had hij zijn echtgenote laten overkomen, daar hij als niet-CSMer geen recht kon doen gelden op passagekosten of een huis. Hoewel men hem gewaarschuwd had dat dit allerlei moeilijkheden kon veroorzaken liet hij toch buiten medewerking van de directie om zijn vrouw uitkomen. Toen hij vroeg of hij een reis mocht overblijven om zijn vrouw te verwelkomen, werd hem dit geweigerd op grond van het feit, dat hij buiten de gewone regels om had gehandeld en een en ander de deur voor allerlei andere dingen zou openzetten. De heer Lieburg heeft toen bij het uitvaren het schip verlaten, werd opgepikt door een loodsboot (de loods had de Rufina al verlaten) en vertrok later om zijn vrouw te gaan begroeten.

INSECTENTENTOONSTELLING OP KOMST.

„De West" in Suriname verneemt, dat de heer H. Heyde, die onlangs in Paramaribo zijn insecten-verzameling exposeerde, haar binnenkort naar Curaçao zal zenden om er eveneens tentoongesteld te worden. Het Gouvernement van Suriname zou hem daarbij waarschijnlijk behulpzaam zijn.

LIJDENSMEDITATIE TE GROOT KWARTIER.

Hedenavond wordt in de Kerk van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel te Groot Kwartier de lijdensmeditatie gehouden in de Nederlandse taal. De meditatie begint om 19.30 uur. Het Nederlands Mannenkoor zal toepasselijke liederen zingen.

FEEST VAN DE AMBACHTSCHOOL 'ST. JOZEF'.

Het patroonsfeest van de Ambachtschool 'St. Jozef' zal morgen, evenals andere jaren, op waardige wijze gevierd worden. Om 6.45 uur verzamelen de leerlingen voor de Hendrikschool, waar de bekende grote auto van de Kruisvaarders van Sint Jan ze naar Brakkeput zal vervoeren.

Om 7.30 uur wordt de H. Mis opgedragen door pater Vicaris Constantius Gallé O.P., oudgeestelijk adviseur van de school, waarna feestelijk ontbijt. Verder zijn er de gehele ochtend voetbalwedstrijden om de schoolbeker.

VERENIGINGSNIEUWS.

Morgenmiddag 17.30 uur vergadering van de Vereniging 'Veritas'. Onderwerp Enquête 1946.

CANADA'S AUTO-PRODUCTIE.

Canada heeft in Januari 8495 auto's geproduceerd, vergeleken bij de 5997 in December 1945 en de 13.745 in Januari 1945.

Katholiek Nederland huldigt zijn Kardinaal.

Katholieke en Vaderlandse Feestdag.

Een grootse huldiging is den Kardinaal-aartsbisschop van Utrecht, Monseigneur Johannes de Jong, dezer dagen ten deel gevallen. Katholiek een niet-katholiek deed hieraan mede. Door den Aartsbisschop van Utrecht tot Prins der Kerk te verheffen betoonde de Heilige Vader hulde aan ons volk en zijn verzet tegen den overweldiger. Door den eersten Aartsbisschop van Utrecht die kardinaal werd te huldigen betoonde ons volk dank aan den man die leiding gaf bij dit verzet.

Wij menen niet beter te kunnen doen dan over dit biezondere feit, waarvoor ook op de Curaçaose eilanden zoveel belangstelling blijkt te bestaan, de reportage welke de Maasbode hierover gaf hier af te drukken.

Katholiek Nederland is in een blijde stemming.

De fiere driekleur, waar mogelijk vereend met de Pauselijke kleuren, wappert van de huizen; steden en dorpen hebben een feestelijk uiterlijk. Hedenmorgen waren de kerken overvol als op hoogtijdagen en in Utrecht, het centrum der vaderlandse vreugde, heerst een drukte als op de grote nationale gedenkdagen.

Heden ontvangt de nieuw-benoemde Nederlandse kardinaal, de grote Nederlandse aartsbisschop, de alom erkende vaderlander en een der principieelste leiders van het verzet tijdens de benauwende bezettingstijd, uit de handen van den Internuntius de kardinaalsbonnet een plechtigheid, welke de Heilige Vader zelf tijdens het Openbaar Consistorie verleden week Woensdag in het Vaticaan bij de daar aanwezige nieuw-benoemde kardinalen verrichtte.

Met deze bonnetopzetting heeft de enkele dagen voor Kerstmis openbaar gemaakte verheffing van Mgr. De Jong tot het prinsschap der Katholieke Kerk haar voltooiïng gekregen.

Daarom is er heden een jubelende vreugde in de harten van alle Nederlanders. Want de hoge eer, welke door deze biezondere Pauselijke onderscheiding — slechts zeventig worden waardig gekeurd de erkende raadslieden van het Opperhoofd der Katholieke Kerk te zijn — aan Zijne Eminentie Johannes kardinaal de Jong is verleend, straalt af op het gehele Nederlandse volk.

Het heeft dit begrepen.

Want onmiddellijk na de benoeming stroomden de gelukwensen uit het gehele land, van de hoogste autoriteiten tot de eenvoudigste mensen, het aartsbisschoppelijk paleis binnen; de gehele pers, van alle richtingen, hield zich met dit zeldzame feit bezig, er was slechts één hulde: de kardinaal heeft deze onderscheiding verdiend; want kardinaal De Jong heeft zich ten hoogste verdienstelijk gemaakt voor Kerk en Vaderland voor de verdediging van recht en menselijkheid.

Katholieke en nationale fierheid verenigen zich op deze glorierijke dag van onzen kardinaal.

Inderdaad, in volle werkelijkheid een der onzen. Zoals Zijne Excellentie Minister-president Schermerhorn in ons feestnummer van 24 December zo terecht schreef: „een man die in de jaren van druk, welke achter ons liggen, gegroeid is tot een nationale figuur; tot een man, wiens woord en leiderschap in de strijd tegen de verkrachting van Christelijke waarden ver buiten de katholieke kring erkenning en waardering vond.

Drie Nederlandse kardinalen gingen in de loop der geschiedenis kardinaal De Jong voor. Doch hij is de eerste die in Nederland zelf zal zetelen en het is bijna zeker, dat hij ook de eerste zal zijn van een lange rij kardinalen op de Utrechtse zetel, de meer dan duizendjarige zetel van den Apostel van Nederland, St. Willebrord. Deze gedachte verhoogt nog de blijde voldoening, de dubbele vreugde van heden.

De Katholieke Kerk van Nederland is waardig gekeurd een permanente zetel in het Heilig College van de Prinsen der Kerk te hebben. Wat wij in de politieke Veiligheidsraad niet konden bereiken verwierven wij in de hoogste, de kerkelijke vredesraad: daar zal Nederland steeds vertegenwoordigd zijn om de hoogste belangen van onze geteisterde wereld te behartigen.

Vreugde, innige, innerlijke en uiterlijke feeststemming zijn het kenmerk van deze dag.

Hij legt echter ook een verplichting, een verantwoordelijkheid op: wij moeten onzen kardinaal in de steeds zwaardere wordende taak steunen door een diep-beleefd katholiek-zijn, door een voortdurend gebed.

De vreugde van heden zal in de dagelijkse beslommeringen weghebben; maar als we hedenavond de vlag weer binnenhalen blijft de consequentie van het grootste, dat we hebben beleefd, onverminderd voortbestaan.

Ook dat is een kostbaar geschenk, wellicht de meest welkome feestgave, voor kardinaal De Jong.

Moge God hem de kracht geven nog vele jaren aan het hoofd te staan van de vaderlandse kerk, in het dubbele ambt, dat op zijn forse, Friese schouders is gelegd.

Een stuk Rome in Utrecht.

Toebereidselen voor de feestdag.

De nacht valt over Utrecht. Wit was de stad in de prille ochtend, wit als het smetteloze hermelijn, dat de rijzige Kardinaalsfiguur morgen zal omkleden. Maar in tegenstelling met het blank blijvende hermelijn, veranderde de sneeuwwade spoedig in een modderige brij, die de straten, voor voetgangers althans, schier onbegaanbaar maakte.

Thans is het rumoer verstomd en hoog boven de daken staat de majestueuze domtoren te dromen over de oude veste, die morgen zo'n enige dag in haar bewogen historie gaat beleven.

De Bisschopsstad van St. Willibrord, die Kardinaalsstad gaat worden.

Een stukje Rome komt daarmede naar Utrecht.

Uiterlijk is er op de vooravond nog niet zoveel in de stad te merken.

De hotels, altijd reeds tot de laatste plaats bezet, waren nu reeds dagen te voren volgeboekt door de vele gasten, die ter gelegenheid van het Kardinaalsfeest naar Utrecht zijn gekomen. Van alle kanten uit het gehele land zijn ze hier: Noordhollanders en Zeeuwen, Groningers en Limburgers, Friezen en Brabanders en vooral niet te vergeten ook een aantal Amelanders die, met Pastoor Kaalberg, Amelands herder, aan het hoofd van de grote glorièdag van Amelands beroemdsten zoon komen meemaken.

De grote dagen van het consistorie in Vaticaanstad zijn voorbij en de meeste kardinalen hebben de thuisreis nu reeds aanvaard. Alleen wacht nog een klein consistorie voor de kardinalen die hoewel in Rome aanwezig, door ziekte plotseling verhinderd waren de plechtigheden bij te wonen.

Nimmer welhaast hebben wij met méér aandacht een plechtigheid in de Eeuwige Stad gevolgd, omdat om ons als het ware nader is komen te staan. Velen betreurden het, dat in de rij der nieuwe Kerkprinsen, die uit de handen van den Heiligen Vader de bonnet en ring ontvingen, de Utrechtse Aartsbisschop ontbrak. Maar het is een groot voorrecht voor Neerlands katholieken, dat de officiële verheffing van Mgr. De Jong tot kardinaal in hun midden geschiedt en zij de eerste getuigen zijn van de omwisseling van het paars tegen het purper.

Aan de vooravond van de grote dag, waarnaar met zoveel spanning is uitgezien, leeft op verschillende punten van de stad en vooral in kringen van hen, die het unieke gebeuren zullen bijwonen of belast zijn met de regeling de spanning, die aan elk groots feit voorafgaat.

Het weer is windstil en rimpellos hangt van een enkele toren reeds de driekleur met pauselijke wimpel. De mooie avond lokt velen, eens een wandeling te maken naar de kathedraal en het paleis van den kardinaal om de versiering in ogenschouw te nemen.

Voor de ingang van de kathedraal staan aan weerszijden vier ijle zuilen in smetloos wit, terwijl met een rood kruis als bekroning. De voet is omgeven met coniferen. Statige laurieren zorgen voor een verder afsluiting van het pad, waarover straks de Kardinaal met zijn gevolg het kerkgebouw binnen zal gaan.

De versiering van het intérieur draagt een voornaam cachet. Men vindt alleen de kleuren wit, geel en rood en van het geheel gäat een grote waardigheid uit. De tuilen bloemen, die boven de uitgang, aan de pilaren en op de zij-altaren zijn aangebracht, hangen over elkaar. Prachtig steekt het zuivere wit der seringen af tegen het diepe geel van frytha's en narcissen. Achter het hoofdaltaar verschijnt een wolk van deze bloemen, waarbij het wit overheerst. Fel contrasteert hiermee het ware rood van de kardinaalstroon, die zich aan de epistelzijde bevindt tegenover de troon, waarop de Pauselijke Internuntius plaats zal nemen. Warm zijn de tonen van het kardinaalswapen dat op het wandkleed is geborduurd.

Fraai in een eenvoudige strakke lijn is ook de versiering van het oksaal.

Bij ons bezoek aan de kerk waren werklieden juist bezig met het hijsen van een klok, die tijdelijk in de toren werd aangebracht, want bij de intrede van den kardinaal moeten blijde jubeltonen ver over de stad uitgespreid worden.

Het paleis van den kardinaal, waarover dezelfde zuilen zijn aangebracht en waarvan de gevel stemmig met het groen van coniferen is versierd, baadde reeds Woensdagavond in een zee van zoeklichten. De kleuren van het formidabele kardinaalswapen boven de uitbouw van de eerste verdieping kwamen daardoor biezonder tot haar recht. De versiering, zowel van paleis als kathedraal, alsook van het gebouw „Tivoli", waar de huldigingsbijeenkomst zal plaats vinden, werd ontworpen door den heer J. Jongenelen, leraar aan het St. Bonifacius-lyceum te Utrecht.

De plechtigheid in de Kathedraal.

Purper vervangt het Paars.

Een overweldigende deelneming

Nog enkele uren scheiden ons van de grootse plechtigheden van vandaag.

Pralend wit is weer de stad door de rijp op de bomen en vooral de Maliebaan met haar beplantingen biedt een sprookjesachtige aanblik.

Het is reeds vroeg druk in de straten, die naar de verschillende parochiekerken leiden en getooid met een geel-wit strikje begeven zich vele gelovigen naar de Heilige Mis, die in alle kerken over het gehele land tot intentie van den Kardinaal wordt opgedragen.

Een treffende manifestatie van verbondenheid der Katholieke gemeenschap met haar hoogsten vertegenwoordiger in het land.

Op alle punten van de oude Bisschopsstad wappert het dundoek meestal met de pauselijke wimpel en strak in de wind staan op de fiere domtoren de vlaggen, die naar alle vier de windstreken zijn uitgestoken. In de omgeving van het paleis en de Maliebaan wandelen reeds enige politieagenten in afwachting van de drukte waarop zij straks regelend zullen hebben toe te zien.

Voor de kerk wordt de laatste hand aan de versiering gelegd.

Al naar de morgen vordert, brengen de treinen meer vreemdelingen aan, onder wie het zwart van de geestelijken sterk opvalt.

Op de parkeerplaatsen der auto's staan wagens uit alle provinciën. De drukte in de Maliebaan en op de Lange Nieuwstraat neemt meer en meer toe. En de klimmende Februari-zon zet alles in gouden luister.

Alles werkt er aan mede om deze laatste Februari-dag in ieder opzicht tot een onvergetelijke te maken voor Utrecht niet alleen, maar voor geheel Nederland.

Het loopt tegen 10 uur. In de omgeving van de Kathedraal is het zwart van de mensen. Auto's rijden af en aan om de genodigden te brengen naar het prachtig versierde kerkgebouw, dat blinkt in het zonlicht. Het zwart van de geestelijken en van de wereldlijke autoriteiten steekt stemmig af tegen de kleur van de habijten, die men thans overal ziet, want alle orden en congregaties zijn vertegenwoordigd.

De verkenners van de Mgr. Van Schaik-groep vormen traditiegetrouw bij plechtige gebeurtenissen in de Kathedraal een erehaag en zijn behulpzaam bij het openen en sluiten van de portieren. Een fleurige noot vormt een groep Volendammermeisjes in haar pittoreske klederdracht, die uit haar geboorteplaats zijn gekomen om haar Kardinaal eer te bewijzen. De klokken van de Kathedraal beginnen te beieren, plechtig maar ook feestelijk klinken de bronzen klanken over het oude Utrecht. Dan komen de genodigden in nog groter getale opzetten. Wij zien Malthezer ridders in hun schitterende gala-uniformen, hoge militaire autoriteiten arriveren. Er komt ook de Minister-president vergezeld van zijn echtgenote en kort daarop de vertegenwoordiger van Hare Majesteit de Koningin graaf Du Monceau, Zijne Excellentie Prof. Mr. Aalberse, Prof. Molkenboer en nog vele dragers van namen met zeer bekende klanken in Katholiek Nederland trekken in een voortdurende stroom aan ons voorbij. Het gaat tegen half 11 lopen. De mensen in de Lange Nieuwstraat beginnen op te dringen en wij zien in de verte de motorpolitie ruim baan maken voor de auto van Zijne Eminentie den Kardinaal.

Luid gejuich weerklinkt, wanneer de Kardinaal arriveert. Rustig en statig verlaat de Kerkprins zijn auto, blikt vriendelijk rond en schrijdt dan langzaam het kerkgebouw binnen. In het gevolg van den Kardinaal arriveren dan Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. P. Giobbe, gevolgd door Mgr. Huibers, Bisschop van Haarlem; Mgr. W. Musaerts, Mgr. Hopmans, Mgr. Baeten, den Coadjutor van Mgr. Hopmans en ten slotte ook Mgr. Eras, wiens doorgestane ziekte hem nog wel enigszins is aan te zien.

Hiermede zijn de hoge autoriteiten dan allen aan de Kathedraal gearriveerd en kunnen de verheven plechtigheden van de Kardinaalsverheffing een aanvang nemen.

Honderden en nog eens honderden mensen omstuwen thans de Kathedraal om zich reeds weer op te stellen voor het ogenblik, dat Zijne Eminentie met haar hoge gasten het kerkgebouw weer zal verlaten om een feestelijke tocht door de stad Utrecht te gaan beginnen.

In de Kathedraal.

Als om 10 uur de klokken van de kathedraal feestelijk beginnen te beieren, zijn al vele genodigden in de kerk aanwezig. Geestelijke en wereldlijke autoriteiten volgen elkaar op. Het is een prachtig schouwspel, die kleuren van gewaden en uniformen. Biezonder door de leden van het Kapittel van de Souvereine Orde van Malta.

De kerk is inmiddels reeds tot in de nok gevuld met de talrijke genodigden. In het priesterkoor bieden de gemijterde abten met de kleurenmengeling hunner gewaden een indrukwekkend beeld. Verder bevinden zich onder hen, die de plechtigheid mogen bijwonen, de vertegenwoordiger van Hare Majesteit de Koningin, J. H. F. graaf du Monceau; de baljuw, coadjutor, kanselier, werkmeester en schatmeester van de souvereine en Militaire Orde van Malta, de heren L. Th. J. F. baron van Dordt tot Medler, Mr. A. L. M. G. baron van Oldeneel tot Oldenzeel, Jhr. Mr. L. E. E. A. M. von Bönninghausen tot Herinckhave, W. C. J. J. baron van Voorst tot Voorts en Mr. E. L. M. H. baron Speyart van Woerden; de Minister-president Zijne Excellentie Prof. Ir. W. Schermerhorn; de Minister van Binnenlandse Zaken Zijne Excellentie Dr. L. Beel; de Minister van Jusitie, Zijne Excellentie Mr. H. Kolfschoten; de Minister van Verkeer en Energie, Zijne Excellentie Ir. T. van Schaik; de Minister van Staat, Prof. Mr. P. J. M. Aalberse; de voorzitter van de Tweede Kamer, Mr. J. R. van Schaik; de buitengewoon geheim kamerheren met kap en degen van Zijne Heiligheid den Paus, R. graaf de Marchant et d'Ansembourg en W. J. R. graaf Dreesmann; de erekamerheren met kap en degen, S. Arntz en H. Heymeyer van Heemstede; de Commissarissen der Koningin in de provincies Utrecht, Noord-Brabant en Overijssel; de garnizoenscommandant van Utrecht, Luitenant-kolonel Nottrot, namens de Centrale Raad van Beroep de Mrs. Smeenk en van Basten Batenburg; vertegenwoordigers van de St. Radboudstichting en van Curatoren en senaten der R.K. Universiteit te Nijmegen en der Economische Hogeschool te Tilburg; vertegenwoordigers van de R.K. Kamerfracties en van de Katholieke Volkspartij; de Hoogwaardige Abten van de Abdijen van Berne, Oosterhout, Koningshoeve, Diepenveen, Tegelen en Lilbosch; de deken van ieder dekenaat, vergezeld van een priester en een leek uit zijn ambtsgebied, de oversten van de religieuze orden en congregaties, zowel mannelijke als vrouwelijke; de hoofdaalmoezeniers van leger en vloot, vertegenwoordigers van alle seminaries, nl. de president, een professor en een student; vertegenwoordigers der grote landelijke katholieke organisaties en instellingen; de Zeereerwaarde Heer Kaalberg pastoor van Ameland en een groot aantal gasten en particuliere relaties van den Kardinaal, o.a. zijn vroegere klasgenoten en oud-collega's van het seminarie.

Het moment, waarop de Kardinaal en de Internuntius met de Bisschoppen zullen arriveren, nadert. Opnieuw klinkt plechtig klokgelui. De genodigden wenden het hoofd om naar de ingang van de Kerk en terwijl het indrukwekkend „Ecce Sacerdos" door een gemengd koor van jongens en mannen wordt gezongen, verschijnt de „Hogepriester, die in zijn dagen aan God heeft behaagd" achter in de kerk.

De rijzige figuur van den Kardinaal, met dezelfde rustige blik als altijd, maakt op allen diepe indruk. Zijne Eminentie besprenkelt de gelovigen met wijwater en allen maken eerbiedig het kruisteken, als de Prins der Kerk zich over de loper, die tot buiten is uitgelegd, naar het altaar begeeft, terwijl de gezalfde handen het zegenend gebaar blijven maken. Achter Zijne Eminentie schrijdt de kleine gestalte van den Internuntius, waarop dan verder volgen de Bisschoppen van Nederland en Mgr. Eras. Voorop gaat een kruisdrager met misdienaars. Het is een plechtige stoet, die de aanwezigen met aandacht volgen.

Na een korte aanbidding bij het Sacraments-altaar nemen de Kardinaal en de Pauselijke Internuntius plaats op hun tronen. Nog slechts enkele ogenblikken en dan begint het eigenlijke ceremonieel.

Nadat de Kardinaal aan het hoofdaltaar de vereiste eed heeft afgelegd, gelast de Internuntius de voorlezing van de Pauselijke breve.

De Utrechtse Aartsbisschop is nu officieel tot Prins der Kerk verklaard en de nieuwe Kardinaal ontvangt de eerste gelukwens van den Heiligen Vader zelf die wordt uitgesproken door den Internuntius.

Kardinaal De Jong houdt hierna zelf nog een korte toespraak.

Er wacht ons dan alleen nog de overhandiging door den Internuntius van de bonnet.

Te Deum

Een historisch ogen[...] het. Aan God dient [...] dank te worden gebrac[...] Kardinaal en de Intern[...] fen de Ambrosiaanse [...] Het koor neemt het [...] over en sonoor klinkt [...] door het kerkgebouw. [...] Kardinaal zich naar de [...] begeeft om zich in de [...] van Kardinaal te klede[...]

Het is een verhev[...] wanneer na enige [...] Johannes Kardinaal de [...] voor het eerst in het [...] zijn gelovigen verschi[...] beginnen de plechtig[...] de Pontificale heilige [...] schone plechtigheid [...] het ceremonieel als door [...] ne zang.

Pontific[...]

De kardinaal assiste[...] van zijn troon, bijge[...]

Met blijdschap en dank aan God berichten wij de ge[...] te van onzen zoon.

FLIP

B. M. v. Doeland, Balikpapan
G. v. Doeland-Beernink, Curacao,
14 Maart 1[...]

VERLOOFD

Felecita Heykoop
en
Hermando Senior

Curaçao 17 — 3 — 46

...van het metropolitaan ...Mgr. J. G. van Schaik: ...-generaal Mgr. D ...s en den oud-plebaan ...J. B. A. Batenburg. ...verleenen assistentie de ...waarde kanunnikken G. ... president van het ...inarie „Rijsenburg". ...Voskuilen, de officiaal ...v.d. Loo, pastoor A. ...Prof. Dr. I. M. J. v.d.

...oor zingt onder leiding ...van Eerden de Grego-...zangen uit de votiefmis ...Heilige Drievuldigheid, ...vaste gezangen zijn uit ...Christus Rex (zeven ...gemengd) van H. An-

...plechtige regelmaat vol-...de heilige handelingen ...Mis. ...Pontificale Heilige Mis ...de Kardinaal en de In-... wederom gevolgd ...isschoppen, het kerkge-...hoofd thans gaan in de ...mede abten, kanunnikken ...geestelijken. ...klinkt van het koor het ... een zevenstemmige ... van H. Andriessen, ...dig besluit van deze ver-...unieke kerkelijke plech-

...na twaalven begon het ...zich weer langzaam voor ...van de kathedraal te ...nu zien wij honderden ...nderen zich opstellen ...straten. Allen zijn ge-...met de geel witte kleuren ...geel-wit en rood-wit-...de handen. Alle jeugd-...gen van Katholiek ...zijn vertegenwoordigd. ...machtig schouwspel ...De Jeugd van Katho-...Nederland begroet haar ...vertegenwoordiger. ...ardinaal.

De stad in jubel.

...kwart voor één. Dui-...n duizenden toeschou-...en zich langs de straten geschaard, die leiden van de Kathedraal naar het paleis.

Ongeveer 1500 verkenners van het Adjunctenaat Utrecht vormen een afzetting langs de straten. Vele schoolkinderen staan ook opgesteld met vlaggetjes. De spanning stijgt thans met de minuut. De verkenners van de Mgr. Van Schaikgroep stellen zich op aan de ingang der kerk en een ontzaglijk gejuich stijgt op uit de menigte, als de Kardinaal in vlammend rood zich naar buiten begeeft. Vriendelijk dankend schrijdt de Kardinaal voort naar zijn auto en onder een steeds aanzwellend gejuich vertrekt de stoet naar het paleis door Domstraat, de Nobelstraat, Nachtegaalstraat naar de Maliebaan.

Op de Maliebaan hebben zich weer duizenden opgesteld om hun Kardinaal te begroeten en wanneer de stoet van auto's arriveert, is het gejuich schier oorverdovend. Vriendelijk en minzaam lachend dankt de Kardinaal wederom voor de hem gebrachte hulde.

Ook de andere bisschoppen ontvangen een hulde en het is vooral een aardig moment, wanneer Mgr. Mutsaerts met vriendelijk gewuif de menigte groet, een zeer hartelijk applaus is hierop het antwoord. Dan treedt de Kardinaal, gevolgd door de bisschoppen alsmede door Mgr. Giobbe, Mgr. Eras en Mgr Féron alsmede door graaf Du Monceau, den vertegenwoordiger van Hare Majesteit de Koningin, het paleis binnen. De menigte heft het „Aan U, o Koning der eeuwen" aan.

De Kardinaal verschijnt voor de erker op de eerste verdieping van he Aartsbisschoppelijk paleis. Nog is het niet genoeg. Zeer juist voelt de menigte aan, dat ook het Wilhelmus past voor den Kardinaal, dien wij den Kardinaal van het verzet kunnen noemen. Plechtig klinkt ons volkslied en wederom komt de Kardinaal naar voren om nogmaals opnieuw te danken voor de hulde, die hem gebracht wordt.

Huldebetoging in Tivoli.

...middag heeft de grote ...aats van den Kardinaal ...van geheel Katholiek ...nd.

...nog niet lang na tweeën ...tersten, enkelingen en ...die een uitnodiging ...krijgen voor deze bij-...de grote zaal van Ti-...gaan. Langzaam vult ...tot zij tenslotte over-...nneer om drie uur de ...met zijn hoge gasten ...edt. Even is er een ...het drukke gegons van ...doch dan eensklaps ...gejuich los, dat den ...shop, thans Kardinaal, ...t. Het koor van „Ka-...recht", dat 250 zangers ...geleid wordt door het ...Stedelijk Orkest, zingt ...ding van Hans Ponten: ...vincit, Christus regnat" ...scogne. Als de klanken ...achtige koor zijn ver-...reedt Prof. Dr. G. ...spreekgestoelte tot het ...van de feestrede. ...tie, Excellenties en ge-...holiek Nederland, dat hulde brengt aan onzen Kardinaal!

Een van de heerlijkheden van ons geloof is de vaste vrede, de klare harmonie, waarmede alles in het leven op één doel wordt gericht. Rustig en veilig volgen Christenen het geheimzinnig licht, dat schijnt van eeuwigheid tot eeuwigheid. „In het begin", zo is het eerste woord van de Heilige Schrift; en de Heilige Schrift sluit met de openbaring van Hem, de het Begin is en het Einde. Tussen die eeuwigheden staat de Kerk in eeuwigheid. Dikwijls wordt de rangorde in verhoudingen aangeduid met de term hierarchie van waarden, die naar de apostolische opvolging binnen onze Kerk verwijst, omdat de bisschoppelijke geleding, waarin de gemeenschap der heiligen is opgebouwd, blijkbaar het voorbeeld geeft voor alle orde. Van deze zaal uit klonk eens en blijft over Nederland naklinken de machtige stem van Schaepman om te getuigen van onze trouw aan den Paus van Rome, een trouw, die Katholieken bij ons volk de naam van Roomsen heeft bezorgd. Met minder persoonlijke kracht, maar met even veel zakelijk recht komt een geloofsgenoot vandaag de eerbiedige en hartelijke trouw bevestigen, waarmede onze eigen Kardinaal ons altijd sterker verbindt met den heiligen Vader. Het tegenwoordig geslacht, dat het verband tussen losgeslagen elementen terug moet vinden, spreekt graag van overkoepeling. Dit beeld is ons lief, want wij zijn vanouds onder koepels thuis en weten, dat de koepel van de koepels het apostelgraf in Rome bekroont. Deze koepel is de grote lichtkroon boven onze gemeenschap, waardoor elke kleur een eigen glans ontvangt. Wat er in het nieuwe purper aan het licht komt, is het wezen van katholiek Nederland, stil en diep verborgen onder zoveel, dat op deze feestvergadering verdwijnt bij een allesoverheersende dankbaarheid. Triomfantelijk straalt in het vuurrood van onzen Kardinaal de gloeiende trouw aan het geloof, dat onze voorouders zo heldhaftig bewaard hebben.

Een aan de moeder.

De apostel prijst zijn leerling zalig om het voorbeeld van een vrome moeder en een vrome grootmoeder. Onze grotendeels mannelijke vergadering mag wel eer geven aan de vrouw, die de toon in huis aangeeft, door het gebed op toon te houden. In dit plechtig ogenblik, nu wij een rijke traditie gezegend zien, herdenken wij allen moeder, de Uwe Eminentie samen met de onze. Zijn wij van jongsaf vertrouwd met de tedere naam Moederkerk, het is allereerst omdat de Kerk ons verpersoonlijkt werd in onze eigen moeder, die de huiskamer tot een kerk maakte, zo dikwijls het Evangelie voorgelezen of een Kerstlied gezongen werd, het Angelus door de stilte klonk of de kaarsen bij het Mariabeeld aangingen. Als we iets werkelijks en iets wezenlijks vieren vandaag, dan is het dit eenvoudige feit, dat het Nederlands binnenhuis, waarvan onze schilders zoveel heerlijke geheimen openbaren samenvalt met de binnenkamer van het Evangelie. Daaruit zijn al de verrassingen voortgekomen van het katholieke leven met zijn grote gezinnen en zijn hechte bonden, zijn pers en zijn scholen, zijn missie en zijn actie. De verklaring voor dit raadsel ligt in het tastbare verschijnsel, dat het kruis boven onze torens, die het landschap uitmeten, hetzelfde kruis is als aan onze wand.

De Kerk verdient de naam van een Moeder, omdat ze ons niet alleen vertrouwd werd door onze moeder zoals de moedertaal, maar zelf een moeder is, van het kruis af vertegenwoordigd door de liefste en edelste van alle moeders. De Goddelijke Meester, die Zijn beelden uit de volheid van het leven weet te kiezen, laat ons de huisvrouw zien, zoals ze haar woning opruimt en schoonmaakt. De Zaligmaker heeft verder wel met een glimlach in de richting van Zijn Moeder de huiselijke vergelijkingen gebruikt van deeg en van zout, om allereerst het gezinsleven in het Godsrijk te betrekken. De familie vat alles in een kern samen en zo heet de Kerk weer een broederschap, waarvan God zelf Vader is. Wij zouden nooit in een gesloten gemeenschap hier zijn zonder offerzielen, die het moederschap zuiver opvatten als een soort priesterschap, degelijke boerinnen met poffer en oorijzer, dappere volksvrouwen met opgestroopte mouwen, bezige dames met boezelaar, allemaal toegewijde Christinnen, die haar jongens opvoeden tot een krachtdadig levend geloof.

Van huiskamer tot universiteit.

Het is het Katholicisme in Nederland nog aan te zien, dat het uit huiskerkjes is opgekomen. Familieleven en parochieleven doordringen elkaar: aan het altaar worden zieken met naam en al bij de gemeente aanbevolen, de pastorie ontvangt deelnemers aan trouwmis of uitvaart; misdienaars, zangers, collectanten, allen zijn vrijwilligers; het kerkbezoek van de gelovigen is recht evenredig aan het huisbezoek van de geestelijken, zo gewichtig bij een huiselijk volk, waar de herder volgens het Evangelie zijn schapen kent en de schapen den herder. De parochianen willen, zeggen ze, hun priester zien, zoals wij hier den Kardinaal in ons midden willen zien. Dan mag de pastoor vragen wat hij wil: een nieuwe kerk of een verenigingsgebouw of een studiebeurs, hij krijgt het, want daarvoor is hij pastoor. Van hem leren we allemaal voor een of ander werk bedelen bij elkaar omdat het Christendom sinds de apostelen van aalmoezen leeft. We kennen het gezegde: „ons geloof is een mooi geloof, maar een duur geloof." Al gevend vinden wij het kostbaarder, en kostbaarder, naar gelang het meer zielseigen geloof wordt. Voordat we de liturgische betekenis van het woord collecte begrepen, gaf de muziek van zoveel in open schaal klinkende munten ons al te verstaan wat collectes zijn. Het Kardinaalsfeest had dan ook vanzelfsprekend een collecte met groot orkest voor ouverture.

Met dat al geldt het apostelwoord nog onder ons: niet veel machtigen, niet veel voornamen. De wereld van de banken en de havens, de universiteit en de kolonies was vrijwel voor ons gesloten. Onze kracht ligt voorlopig bij het volk in de ruime zin. Van de wortels van het geloof uit opgegroeid, is het Katholicisme hier te weinig in de bloemen van de kunst en de vruchten van de wetenschap uitgeschoten. De ontwikkeling gaat organisch van onderop en zal geleidelijk de toppen van de hoogste cultuur bereiken, waar onze verantwoording zich tijdig op te richten heeft. Nadat de vaderlandse bouwkunst door Cuypers, de vaderlandse muziek door Diepenbrock vernieuwd is uit de bezielende eredienst, voert het Episcopaat doelbewust de opperste leiding over onze eigen universiteit.

Als de schitterende kanten aan onze beschaving tot dusver tekort gekomen zijn, is de zelfverblinding tenminste uitgebleven en werd onze kracht niet in onderlinge strijd van de voormannen verspild. Katholiek Nederland leek misschien wel eens een wat bekrompen huis, maar het was er des te gemoedelijker en vertrouwelijker. We woonden vlak op elkaar en kenden iedereen. Verhinderde dat soms de onbevangen critiek, het ontwapende meteen de onzalige polemiek. De groepen kruisten elkaar in broederlijke geest: arbeiders stuwden de Stille Omgang, zoals ze voorop trokken in sociale organisatie; boeren, de minst veranderlijke mensen, gaven de stoot aan de Missie, het meest beweeglijke werk; politici, die voor het tijdelijke opkomen, stichtten het eerste retraitehuis met louter godsdienstig doel; mannen van de studeerkamer openden het apostolaat naar buiten waarvoor stille vrouwen de sterkste toewijding hebben getoond. Onze boetepreken hebben groot gelijk met onze zonden zo zwart mogelijk af te schilderen, maar het is geen louter feeststemming, die de achtergrond door een uitzicht op de zon van Gods herscheppende genade kleurt met het hoogste rood, dat purper heet. Oorspronkelijke ideeën, meeslepende initiatieven schijnen zeldzaam in een land van zeemondingen en niet van bergstromen maar vreedzaam samenvloeiend als Maas en Rijn lijken onze vlakke gewesten, eerder voor uitvoering dan voor uitvinding bestemd, langzamerhand aangewezen voor een wereldtaak, waartoe de onschadelijke kleinheid zelf van ons volk kan bijdragen.

De groei van Katholiek Nederland.

In de daad spreekt onze natuurlijke aard zich uit en we zouden geen practische Nederlanders zijn, als we onze kracht niet vooral vonden in de practijk van de godsdienst. Hier bestond het grootste katholieke dagblad van de wereld, hier leefde een missiegeest, die Rome opgetogen stemde. De in een winterslaap van eeuwen gespaarde energie ging zich in de geweldige spanning van het wereld-apostolaat omzetten. Zo groeit katholiek Nederland in het Godsrijk, zo staat het Evangelie er bovenop de dagorde en voelt ons volk de ademhaling van Christus' mystiek Lichaam als zijn eigen harteklop. Het organisatieleven was en wordt wel weer niet minder modern dan traditioneel. Wat het mijngebied tijdig, hoogst tijdig wist te voorzien betekende een aanschouwelijke les aan Europa, niet alleen door het behoud van het geloof midden in een bevolkingscrisis, maar tegelijk door een voorbeeldige regeling van arbeidsvoorwaarden, woningtoestanden, maatschappelijke verhoudingen. Zoals Schaepman had bewezen, dat de Kerk geen vijand was van de staat, zo bewezen Ariëns en Poels, dat de Kerk de beste vriend was van het volk; en door Mammon te weerstaan, werd een revolutie bezworen. Wij op onze beurt zullen hun erfenis handhaven, zolang we één zijn en één blijven.

e Eenheid.

De eenheid, die wij als Katholieken vormen, stemt samen met de eenheid van ons volk als een kleiner kring binnen een groter De oorlog heeft die algemene eenheid door een gemeenschappelijk verzet bevestigd. Nadat Amsterdamse Joden in Limburg ondergedoken waren, werden Limburgers gastvrij in Friesland opgenomen. Noord en Zuid beleefden de samenhang van het vaderland als een werkelijkheid. Katholieken en Protestanten hebben in de deelgenootschap van het lijden en de samenwerking van de weerstand de eenheid van ons volk gediend, zoals geen kunstmatige eenheidspartij het ooit kan afdwingen. Zal Nederland geestelijk één worden, dan moeten overoude wonden langzamerhand dichtgroeien, want eenvormigheid kan desnoods met geweld worden gemaakt, maar één hart en één ziel, wat we hopen en bidden eenmaal te zijn, worden we eerst door een wedergeboorte, die de Koning van de harten en de Herder van de zielen alleen verzekeren kan. Goddank zijn er al bij het opruimen van mijnvelden heel wat vooroordelen overwonnen. Nederland was pijnlijk gescheiden toen het bloed van slachtoffers op de brandstapel aan de ene kant en het bloed van de martelaars van Gorkum en Alkmaar aan de andere kant een rampzalige scheidingslijn door de burgerij getrokken had. Nederland ziet op het ogenblik de verbroedering van ons bezegelen door het bloed, dat Katholieken en Protestanten samen voor de vaderlandse vrijheid geofferd hebben.

Over eenheid weten Katholieken mede te spreken, zij zijn bij uitstek dragers van de eenheid. In de oorlog hebben zij en niet zij alleen ondervonden wat het zeggen wil, dat de Heilige Geest leiders over de Kerk heeft aangesteld. Geheel Nederland zag met eerbied naar de Bisschoppen op en Katholiek Nederland deed het met de hartelijkheid van kinderen, die op vader groot gaan. Nadat de mijter nog geen honderd jaar geleden diende om Protestanten bang te maken, leken alle landgenoten nu onder de bisschopsmuts als onder één hoedje te vangen. Geen beeld kan de werkelijke toenadering weergeven, waardoor de partijen elkaar bij een gedachtenwisseling eindelijk leren verstaan. Dekken vaderland en Moederkerk elkaar natuurlijk op lange na niet, ze blijven elkaar op allerlei vitale punten dan toch te raken.

Wij, Katholieken, zijn het niet, die de eenheid van ons volk verbroken hebben; wij zijn nog één zoals we het vóór de Hervorming waren. En de eenheid van ons volk wordt doelmatig gediend door die onwrikbare eenheid van onze Kerk, waaraan zoveel landgenoten zich kunnen stichten, volledig hoog te houden. In de Nederlandse gemeenschap heeft deze vastheid van het oude geloof de functie, die het ijzer heeft in het beton of liever het beendersteisel in het lichaam. Buitenstaanders zien de katholieke eenheid soms voor een opzettelijke tactiek aan, waarmede onze feitelijke verschillen bedekt moeten worden. Ingewijden weten, hoe eenheid het wezen is en het leven van de Kerk zelf. Het handhaven van die eenheid betekent als zodanig een getuigenis voor de waarheid. Want de waarheid vormt een ondeelbaar geheel, waarvan het ene lid harmonisch het andere bevestigt, terwijl de dwaling daarentegen in stukken

Missie Nieuws

DRIE PATERS EN FRATERS AANGEKOMEN

Met de Boskoop zijn gisteren drie Paters voor de Missie van Curaçao medegekomen: Pater Bernardus Jansen, die op St. Anna logeert; Pater Basilius D. Standenmeijer, die zijn intrek op San Mateo heeft genomen en Pater Martinus Martin die op Pietermaai een gastvrij onderdak vond. De drie Paters komen het ernstig tekort aan geestelijken hier aanvullen. Het zijn de eerste Priesters die sedert vele jaren op Curaçao aankomen om hier te arbeiden. Gedurende de oorlog moesten wij verschillende Paters verliezen, mensen soms die in de kracht van hun leven gevallen zijn, anderen die tot in hoge ouderdom op onze eilanden hadden gewerkt en die allen thans het eeuwige loon van hun werk genieten. Op verschillend gebied werd het tekort aan priesters gemerkt; de overgebleven priesters moesten teveel doen. Wij zijn daarom blijde, dat weer drie nieuwe priesters in de kracht hunner jaren in ons midden zijn aangekomen en wij wensen hun na een hartelijk welkom van onze zijde Gods zegen toe op hun leven en werken onder ons.

Ook zijn met de Boskoop weer drie Fraters medegekomen. Dit zijn de Fraters Ludovicus, Bertrandus en Cyril, voor welken laatste heden, de eerste dag op Curaçao, tevens het feest van zijn patroonheilige is. Ook dezen drie Fraters wensen wij een hartelijk welkom en Gods beste zegen toe voor hun persoon en hun arbeid. Eveneens waren er nog verschillende verpleegsters en onderwijzeressen medegekomen.

Aan boord van de Boskoop bevond zich nog een Nederlandse Pater Salesiaan, die over enkele dagen doorreist naar Colombia.

uiteenvalt, die elkaar hopeloos tegenspreken. Daarom staat in het Credo de eenheid als eerste kenmerk van de Kerk beleden, omdat alles in de leer van „één Heer, één Geloof één Doop" besloten ligt.

Hoe meer onze andersdenkende medeburgers vertrouwd met ons raken, hoe beter ze leren verstaan dat wij ons pas volledig thuis gevoelen onder ons huisgenoten van het geloof, waarvoor de apostel van het ruime hart een voorkeur heeft uitgesproken. Daar is de eigen intieme sfeer, waarin Nederlanders enkel kunnen aarden. Laat het Katholicisme zich naar buiten vertonen in de gedaante van een weerbaar leger, dat nooit aan demobiliseren denkt, van binnen blijkt het een grote familie te wezen. En hoe hoog we ook onze verwachting stellen op de toekomst van een katholieke beschaving, wezenlijk staat onze stijl getekend in het grondplan van het gezinsleven. Daar is het hart van alles, wat we maar in programs van actie zouden kunnen vastleggen, want onze verenigingen worden eenvoudig als onmisbare steun om het familiehuis heengebouwd.

Voorzover het besef van de katholieke eenheid ergens vervaagd mocht zijn, wordt het wel verlevendigd, wanneer een aanval ons op onze geestelijke gemeenschap laat bezinnen. Een socialistisch weekblad heeft in de Advent een bekend schrijver het hoofdartikel laten leveren met de ongelofelijke godgeklaagde titel „De grootheid van Judas", om, zoals het uitdrukkelijk heette, „eerherstel" aan den aartsverrader te geven. De geest van den Antichrist woedt niet enkel over onze grenzen. Eerherstel aan Judas! Heeft ons volk dan nog niet geleerd, dat de wereld zonder Christus een hel is? Psychologische sofismen zijn de taal van denzelfden duivel, die in Judas is gevaren. Al zouden zulke valse vernuftigheden ook het geheim van de ongerechtigheid kunnen onthullen, dat er zeker niets van heeft, dat zou die verklaring toch nooit in der eeuwigheid een rechtvaardiging betekenen. Eerherstel aan Judas! Wij zijn gewoon het woord eerherstel te gebruiken voor boetegebeden, die den Zaligmaker aan het hart gelegd worden. En verbindt de Kardinaal ons met den Paus, de Paus vertegenwoordigt den Apostel, die ons uit de grond van ons hart leert belijden: „Gij zijt de Christus, de Zoon van den levenden God". Voor de klaarheid van de verhoudingen blijft het volstrekt nodig om ons in de gegeven omstandigheden beslist op een afstand te houden. Het is daarom een welkome waarschuwing, dat hetzelfde socialistische weekblad onlangs verklaarde: „De politiek moet er dus op gericht zijn de R.K. partij te breken." We voelen ons bij die oorlogsverklaring minder verrast dan vereerd, omdat vrienden van Judas alleen onze geslagen tegenstanders kunnen zijn.

De tijd van kleurloosheid ligt ten minste een eeuw achter ons; en het is gezichtsbedrog van personen, die naar de neutraliteit terugkijken, zich vooruitstrevend te noemen. Het purper in de lucht laat allen, die niet ziende blind zijn, klaarder kleur bekennen dan ooit.

Eminentie, de grootste zaal van uw bisschopsstad is om strijd bezet door vertegenwoordigers van zoveel met U medelevende gelovigen: misdienaars en bruidjes, die vooropgaan in de lange stoet, om uw vaderlijk hart te verteederen; leerlingen van catechismus en katholieke scholen. Verkenners en Gidsen, ijveraars voor het Huis des Heren, jongens en meisjes, die hun rozenkrans op zak dragen als een snoer vol hemelse electriciteit, arbeiders van de hand en arbeiders van de geest, onderwijzers en studenten, vaders en moeders, die tegelijk met hun geslacht hun geloof willen voortplanten, apostelen in de wereld, zusters in hospitalen en zieken in huis, ambtenaren op hun post, geestelijken in de biechtstoel als hun wachthuisje, vliegers in de lucht en vissers op zee en mijnwerkers onder de grond (caelestium, terrestrium et infernorum), stille zielen, die vanmorgen met hun Communie de geestdrift hebben geladen van de duizenden, die U vanmiddag en vanavond toejuichen, onze volledige gemeenschap van het gemartelde Zeeland tot, ja regelrecht tot Ameland. Hoe overvloedig onze jubel is, valt heel ver te schatten, wanneer U wilt bedenken, hoe uitbundig een parochie het feest van zijn pastoor medeviert en hoe ontelbaar veel malen deze vreugde moet vermenigvuldigd worden bij het voorrecht, dat vijf Bisdommen samen vieren ter ere van den Prelaat van Nederland.

Eminentie, U hebt onze zorg gedragen, wij delen in uw glorie. In den nieuwen Kardinaal wordt de vaderlandse Kerk onderscheiden met alle levende Bisschoppen met uw voorgangers, te beginnen bij den vooruitziende Zwijsen of liever bij uw vereerden Rovenius, die gezaaid hebben in tranen wat eindelijk in blijdschap wordt gemaaid. Maar tenslotte is tot Kardinaal van de Roomse Kerk benoemd de persoon van Monseigneur Johannes de Jong de tegenwoordige, met lijf en ziel hier onder ons vertegenwoordigde Aartsbisschop van Utrecht. Zo dikwijls hij na het pontificeren in zijn kathedraal of in een van de parochiekerken, waar zijn gewijd ambt hem riep, met staf en mijter de aflaat stond te verlenen, maakte het ernstige indruk op de gelovigen. Hoe nodig wij die aflaat hebben, blijkt wel uit het feit — ik zal het maar bekennen — dat sommigen van ons nog zo onvroom waren om sterker te genieten bij de kardinaalsbenoeming dan bij zo'n geestelijke gunst. Ook uw plaats in het Heilig College mogen we gelukkig beschouwen als iets geestelijks, waardoor we ons overtuigender aangesloten gevoelen bij de Rots, waarop de Kerk gebouwd is.

Tot besluit wordt een beeld van onzen Kardinaal verwacht. Waar iedereen zich een duidelijke voorstelling van zijn figuur gevormd heeft, toen hij als voorvechter in het volle licht kwam te staan, kan iedereen over de gelijkenis oordelen. Het schijnt daarom een waagstuk zijn portret te schetsen, maar het is integendeel een dankbaar werk, iemand te tekenen, die nooit een masker heeft gedragen, nooit meer dan én gezicht liet zien en eerlijk is, want hij heet: de Opperherder Utrecht lijkt goddank niet op Byzantium en Nederlanders houden niet van verguldsel, dat onze Kardinaal ook best kan missen. Een oprecht Katholiek ook best kan missen. Een oprecht Katholiek als Montalembert, waarvan de spreuk nog ons oudste dagblad siert, heeft het fiere woord gesproken, dat de Pausen in de middeleeuwen wel ridders vonden, maar geen vleiers. U kent allen te goed om niet gehinderd te worden door een valse toon. Alleen de nuchtere waarheid past bij zo'n sober leven.

Geen landgenoot zal vragen: wie is Kardinaal de Jong? De oorlog heeft hem in zijn volle waardigheid en in zijn diepe werking geopenbaard aan zijn volk. Dat een rustig priester van het rustig Nederland den dwingelanden zo sterk zou weerstaan, behoefde, de Duitsers niet te veel te verbazen, want bij en van hun eigen dichters konden ze lezen: Es wächst der Mensch mit seinen höberen Zwecken. En als nationaal-socialisten geen dichter lazen, dan konden ze zich houden aan de grote woorden van hun drijver, dat er nergens een waardige partuur voor hem te vinden viel. Hier heeft hij er een gevonden. En als wij zelf in den kordaten Aartsbisschop niet den schuchteren professor meer herkenden, dan waren we weinig verwonderd, want we hadden in de catechismus gehoord over een genade van staat en mochten nu voor onze ogen zien, wat we altijd geloofden, dat Monseigneur de Jong zoals we geregeld van de preekstoel hoorden voorlezen Aartsbisschop was bij de gratie Gods.

Zijn doopnaam klonk even bondig Nederlands als zijn familienaam. Volleerd in het schrijven van geschiedenis, werd hij opeens opgeroepen om zelf geschiedenis te vormen. Geen felle natuur, die strijdt om te strijden, en daarom juist zo'n echte held — het woord komt van den Paus en kan door geen Kardinaal verloochend worden — een held in het verzet van dag tot dag, jaar in jaar uit, nooit uitdagend tegen den vijand, nooit opdringend voor den vriend. Zo blijkt het zelfgevormd karakter van een mens toch in de grond iets anders dan het temperament, dat hem door de natuur is medegegeven. Ofschoon we weten, hoe de geest gaat boven het bloed, begrijpen we dat hier bepaalde krachten gewerkt moeten hebben om de volheid van het priesterschap zichtbaar te helpen maken.

Vooreerst was het in zijn Handboek der Kerkgeschiedenis telkens toegepast beginsel, dat de Kerk vrij moet zijn en niet overgeleverd aan de Staat, diep in zijn wezen doorgedrongen. En toen een vreemde en vijandige, heidense en duivelse staat de Kerk kwam bedreigen, werd zijn weerstand absoluut, omdat al zijn vermogens zich samentrokken in één zending. Het zijn niet de personen van eeuwige tegenspraak, die zich het sterkste verzetten want morgen spreken ze zichzelf tegen: het zijn de vast verzekerde mensen van overtuiging, bij wie het om een beginsel gaat. Ze verzetten zich eerst, wanneer ze moeten gedrongen door iets boven het gevoel en wel het geweten!

Zo was de Aartsbisschop, met zijn stille natuur, geen geboren kampioen, maar een geroepen kampioen door de Voorzienigheid midden in de branding gezet om de reddingsboot te sturen. Zijn zenuwen mogen getrild hebben — de hogepriester blijft een mens en ook de Profeten schrokken voor hun zending terug — zijn ziel bleef ontwrikbaar als de Amelandse vuurtoren. Het waren niet enkel studenten, die zich veilig gedekt gevoelden door de beschermende mantel van zijn gezag. De vrijheid van Kerk en volk bezielde hem. Daarbij versterkte hem de overtuiging, dat zijn leven in Gods hand was en dat het leven van een Bisschop genoeg zorgen medegracht om er niet gehecht aan te zijn. Zo kon de Kardinaal zijn program zo principieel opzetten en zo consequent uitvoeren. Ten slotte dienden hem de hoge regeringskunst om zijn raadgevers met beleid te kiezen, zich niet vast te leggen aan een paar toevallige gunstelingen, maar geregeld voeling te houden met leiders van alle kringen en groepen. In het verhaal van zijn verzet treft het vooral, hoe de Kardinaal ieder geval afzonderlijk onderzocht en overlegde. Dit betekent, dat hij de volle werkelijkheid doorzag en niet vooruit zijn wil eenkennig of eigenmachtig dicteerde, maar andere opvattingen met verdraagzame waardering leerde kennen. Geen willekeur en geen overdrijving, geen besluiteloos schommelen tussen uitersten, ook geen partijdig of hardnekkig doorslaan naar één kant, maar stevig koers houden recht-door-zee Vol verantwoording peilde hij voor elke beslissing eerst de stemming van zijn volk; en zijn volk wachtte de besluiten geduldig af, om er zich als een stevig houvast aan te houden De Aartsbisschop was de voorman, Nederland stond achter hem. Hij had vertrouwen in de gemeenschap en de gemeenschap volgde hem trouw.

Als er weer een herderlijke brief van de preekstoel werd voorgelezen, om binnen enkele uren bij landgenoten van elke richting als een wachtwoord doorgegeven te worden, dan was het aan de gezichten te zien, hoe iedereen zich opgelucht gevoelde, niet omdat het zo kras gezegd zou zijn, want in krachttermen, de toevlucht van den zwakke, heeft het Episcopaat het nooit gezocht, maar omdat er kort en klaar de weg was gewezen door het offer naar het heil. De gelovigen waren één met de Bisschoppen, zoals — het is de zegen van ons land — de Bisschoppen één waren met elkaar. En des te eerder bleven allen bereid om deze leiders te volgen, omdat ze voor regel hadden de Hemel te smeken, dat de Voorzienigheid het Episcopaat in zijn zware verantwoording mocht verlichten.

Eminentie, bij al uw zwijgen weten we één ding: de Aartsbisschop van Utrecht en alle Bisschoppen van Nederland hebben zich in de oorlog gedragen gevoeld door het gebed van het volk, dat de zekerheid van het besef verhoogde: de Heer is mijn helper. Dominus mihi adjutor.

Eén richtlijn, één einddoel.

Intussen wat een vragen, wat een klachten, wat een zorgen!

Ons arme hoofd duizelt al bij het lezen van een overzicht, dat achteraf de geschiedenis ordelijk rangschikt. Als knuispunt van spoorwegen kon Utrecht geen drukker aandrang van alle kanten tegelijk beleven dan als brandpunt van de geesten. De Aartsbisschop heeft midden in de crisis moeten onderscheiden, wanneer en hoe ver hij diende in te grijpen zonder zich een keer te laten verwarren. Eén richtlijn: het geweten: één einddoel: het Godsrijk. Wat alles weldadig vereenvoudigde was de heerlijke ervaring, dat godsdienstige en staatkundige eisen elkander meestal dekten, dat onze Kerk diende en kon samenwerking met Protestanten, uit naam van alle landgenoten en in de geest van de Regering. Nederland kende als veilig sein de Bisschopszegen.

Wordt binnen niet veel jaren het eeuwfeest gevierd van onze herstelde Hierarchie, dan zal Nederland zich moeilijk kunnen voorstellen, hoe in 1853 op straat het Wilhelmus werd gezongen als bedreiging tegen de Bisschoppen. Waar klinkt ons volkslied vrijer en blijer dan uit roomse monden in de Maliebaan?

Nu onze hoogvereerde en geliefde Koningin in eigen persoon den Kardinaal zo voorkomend heeft willen gelukwensen, nu onze hartenveroverende Kroonprinses hem spontaan kwam bezoeken, nu zal Protestanten een Bisschop geen boeman meer zijn en blijft voor Katholieken Oranje de kleur, die in de regenboog het allernaaste bij Kardinaalsrood staat.

Onze Kardinaal is met de geschiedenis van de Kerk, waar hij zoveel jaren in leefde, samengegroeid als het element van de vruchtbare traditie. Iedere Aartsbisschop van Utrecht zet St. Willibrord voort en met één zijn allen gegeven, omdat allen gezonden zijn door hetzelfde Rome. De doorlopende stroom brengt ons het eeuwige leven.

God van Servaas en Willebrord en Bonifaas, zegen ons Vaderland, zegen Koningin en Kardinaal!

WEERZIEN NA ZEVEN JAAR.

Gistermiddag om 18 uur mocht Gezaghebber Piet van Leeuwen van de Bovenwinden na bijkans zeven jaar zijn echtgenote, Mevrouw Anna Maria van Leeuwen-Gorsira — een zuster van John Gorsira van het ABC-bedrijf — weerzien. De Gezaghebber die in de middag Philipsburg verliet per KLM-vliegtuig arriveerde omstreeks 17 uur op Curaçao; na een uur kwam de Boscoop binnen.

Mevrouw van Leeuwen, wier kinderen, een zoon en dochter, reeds met de Stuyvesant waren meegekomen en een maand geleden hebben in de vriendelijke omgeving van de Bovenwindse eilanden, heeft gedurende de oorlog o.a. in Den Haag en Leeuwarden doorgebracht. Veel ellende en voedselschaarste was haar deel in verband waarmede mevrouw van Leeuwen de dorpen moest langs gaan om iets te krijgen.

De Gezaghebber en zijn gezin waren in 1938 met verlof naar Europees Nederland gegaan, vanwaar de Heer van Leeuwen in 1939 terugkeerde, eerst naar Bonaire en later naar Sint Maarten. Mevrouw van Leeuwen zou iets later komen, doch werd hierin verhinderd door de oorlog.

Namens onze Bovenwindse lezers en de vele vrienden die „Sjon Piet" ook onder ons 'beleden' heeft, wensen wij den Heer en Mevrouw van Leeuwen van harte geluk met de hereniging van hun gezin.

Ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

Schrijver dezes is een Indische jongen. In de Oost in dienst geroepen heeft hij N.O.I. in Februari 1942 verlaten. Sindsdien heeft hij dienst gedaan achtereenvolgens in Australië, Amerika, op Curaçao en Aruba.

Oorlogsgevaren, in de volle betekenis van het woord, heeft hij als zijn portie te slikken gekregen.

De dag der evacuatie uit N.O.I. herinner ik mij als de dag van gisteren. Mij en mijn landgenoten werd hiermede het recht en de plicht ontnomen, hun geboortegrond tegen den overweldiger te verdedigen, alles en allen, die hen dierbaar waren, achterlatend, een onbekende bestemming tegemoet. Het kwaad was echter gebeurd en de overmacht te groot gebleken: „schik je in je lot, berust, vergeet". Vergeet dat je familie nu zucht onder het vijandelijk juk. Vergeten en vergeten is twee, geachte Redactie. Mij ontbrak de moed om de omstandigheden, waarin wellicht mijn familieleden zich bevonden, voor mijn geestesoog te doen verschijnen.

Het langdurig verblijf in den Vreemde, zoals hier in de West, waar in essentiële takken van dienst o.a. Artillerie, Radiodienst en andere Technische afdelingen, zowel te land als ter zee, menig Indische jongen zijn steentje heeft bijgedragen, kan en wil ons echter niet deze vergetelheid geven.

Nog steeds kunnen wij niet naar huis, nog weten wij niet of vader, moeder en gezin in leven zijn, nog steeds lopen deze familieleden kans uitgemoord te worden door de massa. Let wel geachte Redactie: Als dan het eerste teken van leven, de brief of brieven waar wij den Almachtige vier jaren lang om hebben gesmeekt en gebeden, nadat deze misschien laatste berichten na half de wereld over te zijn gezonden, op Aruba terecht komen (waar ik momenteel dienst doe) ...... ja dan: raakt deze brief, door de meer dan zielige en gebrekkige manier waarop de Militaire Administratie hier ter plaatse functioneert, zoek. Weg. Verslingerd. Als mij recht toekenkend, deze brief in ontvangst te krijgen, is dit recht vertrapt geworden. Vier jaren lang zorgde de onderdrukker ervoor dat Oost-Indië een hermetisch gesloten geheel vormde, vier jaren lang leefden wij in volkomen onwetendheid omtrent het lot onzer ouders.

Niet eenmaal of tweemaal, doch verscheidene keren heb ik hier bij de Militaire Autoriteiten naar dit familie-bericht geïnformeerd, doch immer tevergeefs, steeds weer met een kluitje in het riet gestuurd, geen van de heren had het lef om er rond voor uit te komen dat deze brieven zoek geraakt of verslingerd waren, doch wel de moed om mij de woorden: „Kerel, zit toch niet te zaniken om die brieven van je" of „Jij begint vervelend te worden" voor de voeten te slingeren.

Is dit de dank, die ik persoonlijk en wij Indische jongens in het algemeen mogen ontvangen? Hebben wij hiervoor alles opgeofferd? Is dit de Nederlandse gelijkstelling, die ons Gouvernement ons voorspiegelt? Kan dit zomaar ongestraft passeren?

Ik moet helaas het antwoord hierop schuldig blijven.

Ch. L. Lemaire.

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE.

Uitslagen: Mobilia — Sithoc 2—0; K.S.C.-combinatie — De West 4—0; Portugezen — Lucky Strike 6—3; Sithoc —Asiento 1—5.

... HERDENKINGS-WEDSTRIJD TRANSVAAL.

Op zeer vriendschappelijke wijze verliep Zaterdagmiddag de herdenkingswedstrijd van Transvaal tegen Jong Holland op het terrein Mundo Nobo. De rood-wit-blauwen wonnen verdiend met 3 — 2. Vooral de voorhoede, waarin verschillende spelers zijn opgenomen, gaf uitmuntend spel te zien Een openbaring was Ezequiel Vos als spil. Hij kan nog een spil van groot formaat worden evenals hij vroeger een doelverdediger van groot formaat was. Transvaals tegenpunten werden gemaakt door Hans Nahar, doch overigens was hij even min op dreef als de rest van het elftal. Er zat geen verband in. Dacht men misschien aan het feest van die avond?

Naar men ons mededeelt werden ter gelegenheid van het feest bloemstukken aangeboden door de C.V.B., Jong Holland, Subt en Jong Curaçao.

JONG HOLLAND—ATLANTA 2—1.

Zondagmiddag in het Stadion versloeg Jong Holland de vereniging Atlanta met 2—1. Het was een zeer geanimeerde wedstrijd en Jong Holland kreeg een harde noot te kraken.

HET LENER KWARTET SPEELT.

Morgenavond zal het wereldberoemde Lener Kwartet een concert geven in het Rialto Theater om 20.30 uur.

Dit concert heeft plaats onder auspiciën van het Algemeen Nederlands Verbond te Aruba.

Voor verdere gegevens zie men naar de advertentie.

KOLONISATIE IN SURINAME.

Onder dit opschrift lezen wij in het blad „Nieuw Suriname" dat in Nederland verschijnt:

De heer Ger. J. Antes, Groenstraat 136, Tilburg, zond ons een uitvoerige brief betreffende de plannen tot kolonisatie in Suriname, waaraan door hem en enkele anderen wordt gewerkt. Wij ontlenen daaraan het volgende:

De kolonisatiegroep wil werken aan de oevers van de Coppenamerivier en tracht in den beginne zoveel mogelijk op zichzelf te staan.

Alleen gehuwden kunnen meegaan om de eerste centra te stichten, daar in de practijk gebleken is, dat ongehuwden daarvoor minder geschikt zijn.

Het plan is, aan de riviermond een goede laad- en losplaats aan te leggen, met in de directe omgeving daarvan een flinke cocosaanplant met cassave-teelt en varkensfokkerij als nevenbedrijf. Intussen wil men met een flink rivierschip de rivier opgaan om zo dicht mogelijk bij de Raleighvallen een tussenkolonie te stichten, wier taak het zal zijn een stuw in de rivier aan te leggen en een electrische krachtcentrale te bouwen. Men wil de kolonisatie namelijk niet beperken tot landbouw, doch ook industrie stichten. Op de hellingen van de Voltzberg en de Van Stockumberg zullen koffie- en rubberondernemingen moeten verrijzen. Door de repatriatie van Nederlanders uit Indonesië hoopt men over voldoende geschoolde werkkrachten te kunnen beschikken. Binnen vijf jaar na de aankomst van de eerste kolonisatie-groep wil men drie dorpen gevestigd hebben, waar zo spoedig mogelijk een zeepfabriek, een cassave-meelfabriek, een tapiocafabriek en een werf voor houten schepen zullen worden gevestigd.

Voorts denkt men aan papierfabriek, en een olie- en spiritusfabriek. Men hoopt nog dit jaar een selectiekamp voor de candidaat-deelnemers te organiseren.

De benodigde financiën wil men bijeenbrengen door bijdragen der deelnemers (ongeveer 500 gulden per persoon) door leenbriefjes, inzamelingen en hopelijk subsidies. Binnenkort hoopt men een brochure over de plannen te kunnen publiceren.

DE MUZIEKUITVOERING OP HET BRIONPLEIN.

Onder grote belangstelling speelde de Vincentius Harmonie gisteravond op het Brionplein. Het eerste gedeelte van het program bestond voornamelijk uit populaire Engelse, Spaanse en Duitse stukken. In het tweede gedeelte kwamen ook de Curaçaose toondichters aan bod. Klaarblijkelijk werd deze muziek meer door het publiek geapprecieerd. Met veel élan werd door de harmonie gemusiceerd. De Apostolisch Vicarius luisterde, gezeten op zijn balcon, naar het concert.

Overdenking

TWEEDE ZONDAG VA[N DE] VASTEN.

(Homilie van den H. Leo bij Mattheus 17, 1-9)

Jesus nam Petrus, en Ja[cobus] en diens broeder Johannes [met] zich, en nadat Hij met hen een hoge berg beklommen [had,] toonde Hij de glans zijner [heer]lijkheid; want ofschoon zij in de majesteit Gods hadden [waar]genomen, kenden zij toch niet de macht van zijn li[chaam,] waaronder de Godheid [ver]ging. En daarom had Hij biezonder en met nadruk b[eloofd,] dat sommigen der Hem om[ringende] de leerlingen de dood niet [zouden] smaken, voordat zij den M[ensch]zoon zouden zien komen [in zijn] rijk, d.i. in koninklijke [heerlijk]heid, die op geestelijke wij[ze be]hoorde tot de aangenomen [men]selijk natuur, en die Hij a[an] drie mannen wilde ope[nbaren.] Want die onuitsprekelijke e[n on]toegankelijke aanschouwin[g van] de Godheid zelf, welke in h[et eeu]wig leven voorbehoud word[t aan] de zuiveren van harte, kon[den zij, zo]lang zij nog waren ontklee[d van] een sterfelijk lichaam, vo[lstrekt] nog niet onder hun gezich[t] mogen vallen. Want toen d[e Va]der zeide: „Dit is mijn ge[liefde] Zoon, in wien Ik mijn welbe[hagen] heb, luistert naar Hem", is [het] toen niet klaarblijkelijk ge[zegd:] Dit is mijn Zoon, dien het [toe]komt uit Mij en met Mij [gelijk]tijd te zijn. Want de Vader [is niet] eerder dan de Zoon, noch [de] Zoon later dan de Vader. [Dit is] mijn Zoon, dien van Mij de [God]heid niet scheidt, de macht [niet] afzondert, de eeuwigheid [niet] verwijdert. Dit is mijn zoon, [niet] mijn aangenomen, maar mij[n ei]gen zoon, niet van elders ge[scha]pen, maar uit Mijn voortgeb[racht,] niet uit een andere natuur [tot] Mij vergelijkbaar gewo[rden,] maar uit mijn wezen als mi[j gelij]lijke geboren. Dit is mijn Z[oon,] door wien alles geworden is, [en] zonder wien niets geworden [is,] die al wat Ik doe, op gelijke [wijze] doet, en al wat Ik werk, [on]scheidelijk en zonder onders[cheid] met mij werkt.

Dit is mijn Zoon, di[e de] gelijkheid, welke Hij met Mij [be]zit, niet uit roof begeerd [heeft] noch zich wederrechtelijk [heeft] toegeëigend, doch blijvend i[n de] gedaante mijner heerlijkheid [heeft] Hij zijn onveranderlijke Go[dheid] doen afdalen tot knechtsge[stalte] om het gemeenschappelijk [plan] tot herstel van het menselijk [ge]slacht ten uitvoer te brengen.

Naar dezen nu, in wien Ik [in] alles mijn welbehagen ge[vonden] heb, door wiens prediking Ik [mij] openbaar, door wiens ver[nede]ring Ik verheerlijkt word, [moet] gij onverwijld luisteren, [want] Hij de waarheid is en het l[even,] Hij ook mijn kracht en mijn [wijs]heid.

GESLAAGD.

Examen „St. Gen[esius"]

Op 13 Maart slaagden [voor] Machineschrijven: Enith H[…]go, Guillermo Hooi, Hen[…] Pieternella, Enrique Suisse, [An]gela Rodriguez, Tito Leal. [Afge]wezen **21.**

Kantoorstenografe in de [Ne]derlandse taal (130 lettergre[pen):] Gloria M. Jansen.

Kantoorstenagraaf in de [En]gelse taal (100 lettergrepen) [af]gewezen 1.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Ar[uba]

14 Maart: Antia Ramirez, […] E. Williams, Donie Kruyt[…] Gotwin Holder, Garfiel T[…] ford, Nivont, Angela en Mar[…] reth Donk; Martina en El[…] Martha; Charles W. Ver[…] Thomas H. Lunch, Theod[…] Guadaloupe, Christobel Lon[…] Pedro Bislick, George Elmo […] ton van de Werf, Francis C[…] nach, Efraim Curiel, R. W. […] Robert Allan.

Aruba — Cur[açao]

14 Maart: Carmen D. Fam[…] J. M. Debrot, L. Hooy, P. C[…] A. Kiem, Capt. Girard W. Ko[…] C. Luckman, Ismael Duvale, M[…] ton v.d. Werf, Bertha en Alb[…] Baker; Edward L. van Lier, M[…] ria W. van Hal, Lt. Vincent […] O'Conner, Albert J. en Ali Ma[…] van Hal.

Curaçao — Bon[aire]

14 Maart: Leo Tersol, Ebila[…] Cecilia, Elodie Cadieres, Ol[…] Winkel, Louisa, Magdalena, Al[…]fred en Emilia Frans; Alejandr[…] Marchena.

Curaçao — La Guay[ra]

14 Maart: Ronald Charro[…] Ernesto Rokotnitz; Rafael Ben[…]nardus G. A. Stark, Francisc[…] Pereira, Lars Erick en Lara Jo[…]nathan Wickman; Eva C. Belli[…] de S.

Curaçao — Maracaibo

14 Maart: Blanca de Peroz[…] Luis Martinez, Carlos Ruiz.